

تبدیل پول مله همه کشورها به ارزهای جهان‌روا و ایجاد نظم جدید جهانی

طراحان و ایجادکنندگان نظام ارزی دلاری، برای ایجاد نظام دلاری، یک الگوی ارزی بین‌المللی و یک الگوی نظام پولی داخلی مقوم نظام ارزی دلاری برای کشورها طراحی کرده‌اند. این نظام‌های پولی داخلی و ارزی بین‌المللی در عین آن‌که آمریکا را به ابرقدرت و حاکم اقتصادی جهان تبدیل می‌کنند، می‌توانند نیازهای جامعه بین‌الملل به پول و ارزش را برطرف نمایند. این‌رو، مادامی‌که نظام‌های ارزی و پولی جایگزین - که بتواند بهتر از سیستم دلاری، نیازهای پولی و ارزی را برطرف نماید - طراحی و ایجاد نشود، نظام ارزی و پولی دلاری، پابرجا خواهد ماند. مهم‌ترین نیازهای پولی و ارزی برای کاربران پول، نیاز به انجام مبادلات، دریافت اعتبار و انجام سرمایه‌گذاری با کمترین هزینه و بیشترین منفعت در داخل و خارج از کشور است. مهم‌ترین نیازهای پولی و ارزی برای متولیان پول، نیاز به امکان به‌کارگیری نظام پولی در حکمرانی اقتصادی، کنترل واردات و صادرات، کنترل گردش داخلی و ورود و خروج پول و ارزش، مبارزه با پول‌شویی، مبارزه با تأمین مالی فعالیت‌های مخرب، جلوگیری از استفاده دشمنان از سیستم پولی و ارزی در اختیار آنان و جلوگیری از ضربه زدن دشمنان به اقتصاد ملی و جلوگیری از تحقق سایر اهداف شوم دشمنان است.

سعی ما در این مجال، آن است که یکی از الگوهای ارزی - پولی جایگزین نظام ارزی - پولی دلاری را به صورت اجمالی معرفی نماییم. در این الگوی ارزی - پولی بدون آن‌که پول جدیدی به وجود آید، پول ملی همه کشورها فراملی می‌شود و می‌تواند علاوه بر آن‌که در داخل کشور نیاز به انجام مبادله، اعتبار گرفتن و سرمایه‌گذاری نمودن را برطرف نماید، در خارج از کشور نیز نیازهای تجارت، سرمایه‌گذاری خارجی و دریافت اعتبار خارجی را برطرف سازد.

بنابراین، نقطه شروع تحول در نظام دلاری، شکست سیادت دلار، رسیدن به یک نظام ارزی بین‌المللی شایسته و تحقق نظام‌های پولی داخلی کارآمد و مستقل، به دست آوردن شناخت صحیح نسبت به پول و ارز و نظام پولی و ارزی صحیح و متناسب است. به علاوه باید نیازهای پولی و ارزی را شناخت و مشخص نمود که چه اصولی باید بر یک نظام پولی داخلی و ارزی بین‌المللی حاکم باشد تا این نظام‌ها، بتوانند به خوبی نیازهای پولی و ارزی را برآورده نمایند.

نیازهای پولی و ارزی

انسان‌ها و جوامع انسانی برای آن‌که بتوانند عوامل تولید را گرد هم آورند و محصولات به دست آمده از فرآیند تولید را میان خود توزیع نمایند، نیاز به انجام مبادله دارند. به علاوه مبادله باعث می‌شود ارزش اشیاء مورد مبادله بر حسب یکدیگر مشخص شود؛ مبادله اشیاء ناپایدار با اشیاء پایدار، موجب حفظ ارزش ایجاد شده در تولید اشیاء ناپایدار می‌شود.^۱ انجام مبادلات مستقیم با یک مشکل بزرگ موجه بوده که آن‌هم این است که معمولاً هر دو شیء مورد مبادله

۱. در ادبیات متداول علم اقتصاد کارکرد تعیین ارزش اشیاء و ذخیره ارزش به پول نسبت داده شده ولی این کارکرد، کارکرد انجام مبادله است. از آنجا که پول واسطه انجام مبادلات می‌باشد در مبادلات پولی، ارزش پولی اشیاء مشخص می‌شود ولی به طور کلی مبادله هر دو شیئی موجب آشکار شدن ارزش هر شیء بر اساس شیء مقابل می‌شود.

با ذخیره پول، یک شیء آماده به مبادله ذخیره می‌شود و امکان انجام مبادلات پیش‌بینی نشده را برای فرد به وجود می‌آورد. ولی در مواقعی که ارزش پول کاهش می‌یابد، به طور کلی پول وسیله ذخیره ارزش مناسبی نیست بلکه با ذخیره هر شیء با ارزش پایدار می‌توان ارزش را ذخیره نمود. بنابراین انحصار نسبت دادن کارکرد وسیله ذخیره یا سنجش ارزش به پول، صحیح نیست.

قبل از آن‌که طراحان نظام دلاری اقدام به طراحی و استقرار نظام دلاری نمایند، نیازها و خلأهای ارزی جامعه بین‌المللی را شناسایی نموده و به گونه‌ای نظام ارزی بین‌المللی دلاری را طراحی کردند که هم قدرت بی‌انتهای اقتصادی را به ایالات متحده آمریکا هدیه دهد و هم نیازهای ارزی بین‌المللی را برطرف نماید. پشتیبان نظام ارزی بین‌المللی دلاری، یک سیستم پولی سازگار با نظام دلاری در درون کشورها است. طراحان نظام ارزی بین‌المللی دلاری، علاوه بر طراحی نظام ارزی بین‌المللی دلاری، یک الگوی نظام پولی داخلی را که پشتیبان نظام ارزی دلاری است، برای سایر کشورها طراحی نموده و به گونه‌ای تبلیغ کردند که تنها راه حل مشکلات اقتصادی کشورها و رسیدن به پیشرفت و توسعه اقتصادی آن‌ها، استفاده از الگوی پولی داخلی ارائه شده است.

اهمیت به دست آوردن دانش صحیح پول

لازمه طراحی و استقرار موفق نظام ارزی بین‌المللی و نظام‌های پولی داخلی برای کشورها، شناخت کامل از پول و ارز است و تنها کسانی

پولی و ارزی صحیحی در اختیار داشته باشند. طراحان نظام ارزی دلاری برای آن‌که اقتصاددانان کشورهای دیگر به خیانت و غارتگری نظام ارزی بین‌المللی دلاری و نظام‌های پولی داخلی متناسب با دلار پی نبرند و ریشه مشکلات اقتصادی خود را شناسند یا در صورت فهم ظلم نظام ارزی دلاری، نتوانند آن را اصلاح نمایند، به ایجاد و ترویج دانش غلط نسبت به پول و ارز، اقدام نمودند و اصول غلطی را به عنوان اصول صحیح اداره نظام ارزی بین‌المللی و سیستم پول داخلی کشورها، تدوین و در متون رسمی علم اقتصاد وارد نمودند.

برای طرف دوم مبادله، ارزشی ندارد؛ بنابراین اگر بتوان شیئی را یافت که برای همه فعالان اقتصادی دارای ارزش باشد، می توان یک مبادله مستقیم و غیر قابل انجام را به دو مبادله غیر مستقیم و قابل انجام تبدیل نمود. به این ترتیب، طرف اول مبادله، شیء مورد نیاز خود را از طرف دوم مبادله دریافت می نماید اما طرف دوم مبادله، شیء مورد نیاز خود را از شخص دیگر و در زمان دیگری دریافت می نماید.

مهم ترین نیازی که پول و ارز باید برآورده نمایند، نیاز به انجام مبادله است. پول های ملی نیاز به انجام مبادله در چارچوب اقتصاد ملی را برآورده می نمایند و ارزها نیاز به انجام مبادله میان کشورهای مختلف را برآورده می کنند. مهم ترین ویژگی که باید یک پول ملی به دست آورد تا تبدیل به پول ملی شود، ارزش فراگیر در میان همه فعالان اقتصادی آن کشور است. به همین ترتیب، مهم ترین ویژگی که باید یک ارز بین المللی به دست آورد تا به ارز بین المللی تبدیل شود، ارزش فراگیر در میان فعالان اقتصادی بین المللی است.^۱

ارزش چیست و چه ملاک هایی دارد؟

پس از شناخت اهمیت مفهوم ارزش در مباحث پول و ارز، این سؤال مطرح می شود که ارزش چیست و چه ملاک هایی دارد و به عبارت دیگر، در چه موقعیتی یک شیء دارای ارزش می شود؟^۲

۱. هنگامی که یک شیء به جایگاه ارزش فراگیر می رسد، می تواند نیاز اعتبار گرفتن و نیاز به اعتبار دادن یا انجام سرمایه گذاری مالی را نیز بر طرف نماینده معمولاً برآوردن این دو نوع نیاز با استفاده از پول و کمک نهادهای مالی واسط انجام می شود. بنابراین در مجموع پول و ارز باید بتوانند ۳ نیاز (انجام مبادلات، دریافت و اعطاء اعتبارات یا انجام سرمایه گذاری) را در چارچوب اقتصاد ملی یا اقتصاد بین الملل برآورده نمایند.

۲. بخش عظیمی از اختلافات در حوزه پول به اختلاف در مفهوم ارزش و ملاک های ارزش بازمی گردد. برای مثال برخی معتقدند تعداد محدود اشیاء و عدم قابلیت

مقصود از ارزشمند بودن یک شیء، پذیرفته شدن آن شیء در مبادلات است؛ اشیاء با ارزش، اشیائی هستند که افراد حاضرند برای به دست آوردن آنها، هزینه نمایند و تنها در صورتی حاضر به از دست دادن آنها می شوند که شیء با ارزش دیگری را دریافت نمایند. افراد، فقط حاضرند برای به دست آوردن اشیائی هزینه نمایند که دسترسی بدون هزینه به آن اشیاء امکان پذیر نباشد. بر این اساس، زمانی یک شیء برای یک فرد ارزشمند می شود که بتواند با استفاده از خود شیء، یک نیاز خود را برآورده نماید یا با مبادله آن شیء، بتواند یک شیء مورد نیاز را به دست آورد و با استفاده از آن شیء در فرآیند تولید، یک شیء مورد نیاز یا یک شیء قابل مبادله با اشیاء مورد نیاز را به دست آورد، اما به این شرط که دسترسی بدون هزینه به آن اشیاء امکان پذیر نباشد.

چگونه می توان یک شیء با ارزش فراگیر به وجود آورد؟ یافتن پاسخ این سؤال به ما کمک می کند تا بدانیم چگونه می توان یک پول ملی یا ارز بین المللی به وجود آورد. به طور کلی، ایجاد پول دارای دورکن (نامزد پولی و فرآیند مارپیچ پول شدن) است. برای به وجود آوردن یک پول یارز، باید در ابتدا یک نامزد پولی انتخاب کرد که قبل از پول شدن آن نامزد پولی، حداقل برای یک عده خاص از فعالان اقتصادی، دارای ارزش باشد. نامزد پولی پس از طی کردن فرآیند مارپیچ پول شدن به جایگاه ارزش فراگیر خواهد رسید و به پول ملی یا ارز

افزایش تعداد یا لزوم هزینه نمودن برای به دست آوردن آنها به تنهایی می تواند موجب ارزشمند شدن آنها شود در صورتی که این اعتقاد صحیح نمی باشد. اگر تعداد شیئی محدود باشد یا برای به دست آوردن آن باید هزینه نمود، ولی آن شیء نتواند نیازی از یک فرد را به صورت مستقیم یا با کمک مبادله یا با کمک تولید برآورده نماید، آن شیء ارزشمند نخواهد بود.

را نماینده و جایگزین یک کالا یا یک شی ارزشمند دیگر می نماید و ضمانت ثانویه ارزش کالا یا شیئی را که سند اعتباری نشان دهنده مالکیت آن است، در میان سایر کالاها تثبیت و تسطیح می نماید و این دو ضمانت با کمک هم دیگر، موجب تثبیت ارزش پول اعتباری می شوند؛ بنابراین، پول های کالایی نیز همانند پول های اعتباری نیازمند ضمانت ثانویه هستند تا در دوران تولد پول، ارزش آن را فراتر نمایند و پس از تولد پول، نگذارند به علت نیروهای افزایش دهنده قیمت ها، ارزش پول کالایی در مقایسه با سایر کالاها و خدمات کاهش یابد اما نیازمند ضمانت اولیه نیستند؛ بنابراین، برای تحلیل هر پول داخلی و نظام ارزی بین المللی باید مشخص نمود، فرآیند انتشار و تضمین آن چگونه است. به عبارت دیگر، باید مشخص نمود صادرکننده سند اعتباری، چگونه اجازه تملک این سند را به دیگران می دهد و چه چیزی را در قبال اعطای سند اعتباری طلب می کند و چگونه مقدار اشیائی را که به ازای هر واحد از سند اعتباری دریافت می کند، مشخص می نماید. پس از آن، باید مشخص نمود که تضمین اولیه و ثانویه یک پول چیست و به ازای هر واحد سند اعتباری، چه مقدار از ضمانت اولیه و ثانویه توسط صادرکننده سند اعتباری پرداخت می شود و چگونه و به چه صورت، مالک سند اعتباری مشخص می شود و وی چگونه می تواند درخواست اجرای تضمین اولیه یا ثانویه سند اعتباری در دستش را داشته باشد و تضمین کننده سند اعتباری، چگونه ضمانت اولیه و ثانویه مورد درخواست دارنده سند اعتباری را به دارنده سند اعتباری تحویل می دهد.

بین المللی تبدیل می شود. حال، به توضیح مختصر دو رکن اساسی ایجاد پول می پردازیم:

الف- نامزد پولی

همان گونه که بیان شد، مهم ترین شرط برای انتخاب نامزد پولی، ارزشمند بودن آن، حداقل برای عده ای خاص از فعالان اقتصادی است. به طور کلی، ارزشمند بودن نامزد پولی برای عده ای خاص یا بر اساس قابلیت مصرف^۱ نامزد پولی و بر اساس امکان مبادله نامزد پولی با اشیاء قابل مصرف، به وجود می آید. اشیاء به ازای هر واحد مقداری از نامزد پول مجاز^۲ می باشد. شکی نیست که ویژگی های پول اعتباری نسبت به پول کالایی، موجب کاهش هزینه ها و افزایش منافع انجام مبادله، نگهداری و جابه جایی پول می شود. از این رو و با به وجود آمدن پول های اعتباری، دوران پول های کالایی به پایان رسیده است.

اهمیت ضمانت اولیه و ثانویه در مرحله تولد و پس از تولد پول هر چند در حال حاضر تلقی موجود اقتصاددانان از پول های اعتباری به گونه ای است که ارزش یافتن پول اعتباری را منوط به تضمین اولیه و ثانویه نمی دانند و به حقایق دیگری همانند قدرت دولت، قدرت اقتصاد ملی یا اعتبار سیاسی و نظامی دولت و توافقات اجتماعی نانوشته منوط می دانند، اما واقعیت آن است که هم پول های داخلی و هم ارزهای بین المللی برای ارزش یافتن، نیازمند داشتن ضمانت اولیه و ثانویه هستند. ضمانت اولیه پول اعتباری، آن

۱. اگر بتوان یک شیء را در تولید اشیاء قابل مصرف یا قابل مبادله به کار برد نیز آن شیء شرایط لازم برای نامزد پولی را دارا است. ۲. ولی در ضمانت اولیه در پول های اعتباری باید تنها یک شیء تعیین شود و تغییر مقدار شیء تعیین شده به ازای هر واحد از سند اعتباری در طول زمان مجاز نمی باشد.

اهمیت تضمین اولیه پول اعتباری در جنگ‌های پولی و ارزی اگر در ضمانت اولیه یا ثانویه یک سند اعتباری، یک پول سابق استفاده شود و اتکای پول جدید به پول سابق زیاد باشد، پول جدید، کمک‌کننده و معاون پول گذشته خواهد بود و نمی‌تواند آن را از دور خارج نماید؛ بنابراین، تنها در صورتی یک پول جدید می‌تواند پول دیگری را حذف نماید که در ضمانت اولیه و ثانویه خود، اتکای زیادی به پول دشمن نداشته باشد.

علت آن‌که در نظام پولی ارزی کنونی هیچ‌کدام از پول‌های ملی، نمی‌توانند برای دلار مشکلی به وجود آورند، آن است که به علت تعهد بانک‌های مرکزی بر حفظ نسبت مبادله پول‌های ملی و دلار، دلار هم ضمانت اولیه پول‌های ملی محسوب می‌شود و هم پول‌های ملی ضمانت اولیه دلار. به عبارت دیگر، هر کس در دنیا دلار داشته باشد، می‌تواند دلار خود را به بانک مرکزی کشوری که قصد خرید از آن کشور دارد- با واسطه یا بدون واسطه تحویل دهد و مقدار مشخصی از پول ملی آن کشور را تحویل بگیرد. به همین ترتیب، هر کس در دنیا صاحب پول ملی یک کشور باشد، می‌تواند این پول را به بانک مرکزی کشور متبوع تحویل دهد و مقدار مشخصی دلار تحویل بگیرد؛ بنابراین، اگر بخواهیم نظام ارزی دلاری فعلی را تغییر دهیم، باید برای تضمین اولیه پول‌های ملی، اشیاء دیگری غیر از دلار تعیین شود و بانک‌های مرکزی کشورهای مختلف در ازای دریافت هر واحد از پول ملی -که قبلاً صادر نموده‌اند- مقدار مشخصی از سایر اشیاء قابل مصرف را ارائه نمایند و موظف به ارائه دلار، حفظ نرخ برابری دلار و پول ملی‌شان نباشند. به علاوه، بانک‌های مرکزی در کشورهای مختلف، نباید ملزم به

دریافت دلار و تحویل دادن پول ملی‌شان به صاحبان دلار باشند. این در حالی است که هم‌اکنون از آنجا که دلار ارز غالب بین‌المللی است، بانک‌های مرکزی از تحویل گرفتن دلار و تحویل دادن پول ملی‌شان بانرخ مشخص استقبال می‌نمایند. برای حل این موضوع، باید انجام تجارت بین‌المللی با پول‌های ملی کشورها را نیز مهیا نمود. به عبارت دیگر، هر دارنده پول ملی که در خارج از مرزهای یک کشور باشد، باید بتواند از راه دور از کشوری که پول آن را در دست دارد، بدون مانع و مشکل خرید انجام دهد؛ که نظام ارزی پیشنهادی ما نیز بر این اصل استوار است.

در نظام پولی- ارزی دلاری که هم‌اکنون بر جهان حکم فرماست، بانک‌های مرکزی کشورها که موظف به حفظ نسبت مبادله دلار و پول ملی‌شان هستند، پول‌های ملی به عنوان ضمانت اولیه دلار عمل می‌کنند و دلار نیز به عنوان ضمانت اولیه پول‌های ملی محسوب می‌شود. بر این اساس، پول‌های ملی همه کشورها به پشتیبان و تقویت‌کننده دلار تبدیل شده‌اند و با دلار، رقابت نکرده و آن را تهدید نمی‌کنند. شکست نظام پولی- ارزی کنونی در گرو دو عملیات بزرگ است:

الف- تغییر ضمانت اولیه پول‌های ملی از دلار به سایر اشیاء ارزشمند و توقف ضمانت دلار با پول‌های ملی

ب- ایجاد زیرساخت‌های انجام تجارت بین‌الملل و سرمایه‌گذاری خارجی با پول ملی همه کشورها

با توجه به این‌که کشورها پذیرفته‌اند دلار را به عنوان ضمانت اولیه و اصلی پول ملی‌شان به کار ببرند و در مقابل نیز پول ملی‌شان را به عنوان ضمانت دلار استفاده نمایند، بانک‌های مرکزی برای حفظ ارزش پول

سرمایه‌گذاری و اعتبار گرفتن با پول ملی سایر کشورها وجود ندارد. اگر بتوانیم کاری کنیم که پول‌های ملی خارج از دایره مرزهای جغرافیایی کشورها نیز برای عموم مردم (غیر از صرافی‌ها)، ارزش پیدا کند و امکان پرداخت مشروط یا قطعی پول‌های ملی با تأیید بانک مرکزی کشورها به افراد سایر کشورها در نقاط مختلف جهان به وجود آید و زیرساخت انجام تجارت، سرمایه‌گذاری و اعتبار گرفتن بین‌المللی با پول ملی همه کشورها ایجاد شود، پول‌های ملی سایر کشورها نیز جهان‌روا می‌شوند و انحصار نظام ارزی دلاری در عرصه بین‌المللی، شکسته خواهد شد و به این ترتیب، می‌توانیم بازار دست‌نخورده ارزی بین‌المللی را که هم‌اکنون صرفاً در اختیار دلار آمریکا است و آن را تبدیل به اب‌قدرت مطلق جهانی نموده، بین همه کشورهای جهان (به تناسب توان تولیدی و تجاری آن‌ها) تقسیم نماییم.

نیازهایی که سیستم ارزی دلاری برآورده می‌نمایند

ملی باید در مواقعی، عرضه‌کننده دلار و در مواقعی، تقاضاکننده دلار باشند؛ بنابراین، برای شکست نظام دلاری باید مسئولیت بانک‌های مرکزی برای حفظ ارزش پول ملی، از حفظ نرخ مبادله پول ملی و دلار به حفظ نرخ مبادله پول ملی و سایر اشیائی که به عنوان ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی محسوب می‌شود، تغییر نماید. یکی از عوامل حافظ نظام پولی-ارزی دلاری و انگیزاننده برای بانک‌های مرکزی در تثبیت نرخ ارز و حفظ رابطه دوطرفه، ضمانت نمودن دلار با پول ملی و ضمانت نمودن پول ملی با دلار آن است که در نظام پولی-ارزی کنونی، پول ملی همه کشورها غیر از پول ملی ایالات متحده آمریکا، صرفاً در درون کشور معتبر است و در خارج از کشور، پول ملی کاربردی (جز برای صرافان) ندارد و به این ترتیب، امکان نقل و انتقال مشروط یا قطعی پول‌های ملی با تأیید بانک مرکزی کشورها به افراد سایر ملیت‌ها، در نقاط مختلف جهان و زیرساخت‌های انجام تجارت،

نظام دلاری با طراحی راهکار برای انجام ایمن، راحت و کم هزینه تجارت از راه دور، حجم مبادلات بین الملل را افزایش چشم گیری داد. در نظام دلاری، شبکه بانکی بین المللی که به واسطه بانک های مرکزی به خزانه داری آمریکا متصل می شوند، به همراه نهاد پیام رسان و نظام تسویه بین المللی و با استفاده از ابزارهای پرداخت مشروط، ضامن انجام تجارت ایمن برای خریدار و فروشنده خواهند شد. در نتیجه و با اتصال سیستم های حمل و نقل، گمرک، نهاد حقوقی و نهاد های بازرسی به شبکه بانکی، امکان انجام تجارت ایمن فراهم می شود. همچنین، با ایجاد زیرساخت های دریافت اعتبار دلاری، امکان دریافت اعتبار دلاری برای دولت های ملی، منطقه ای و بنگاه های بخش خصوصی فراهم نمود. در کنار آن با ایجاد ابزار های سرمایه گذاری دلاری، امکان کسب سود مالی را با استفاده از ارز دلار فراهم کرد؛ بنابراین، طراحان نظام ارزی دلاری، توانستند دلار را که یک پول ملی بود- به ارزی بین المللی تبدیل کنند که توانایی بر طرف نمودن نیاز به انجام مبادلات، اعتبار دادن و سرمایه گذاری کردن را در سطح بین الملل داشته باشد.

سایر اشياء

یکی از عوامل ثبات نظام دلاری آن بود که طراحانش، توانستند دولت های جهان را قانع کنند که بانک های مرکزی مسئول حفظ نرخ مبادله پول ملی و دلار باشند. به این ترتیب، بانک های مرکزی هم عرضه کنندگان بالقوه دلار و هم تقاضا کنندگان بالقوه دلار هستند. در نتیجه، این تدبیر دلار تبدیل به ضمانت اولیه همه پول های ملی شد و همه پول های ملی، عملاً پشتیبان و تقویت کننده دلار شدند. از آن طرف نیز

در دوران باستان، تنها برخی از دولت های قدرتمند همانند ایران، روم و یونان، سکه های طلا و نقره ضرب کرده و سایر مردم جهان از این سکه ها استفاده می نمودند. به علاوه، حاکمان مانعی بر سر ورود و خروج پول، کالا و افراد از کشورشان به سایر کشورها ایجاد نمی کردند. در نتیجه، دوران باستان، عصر طلایی تجارت بود. در این دوران، نیازی به تبدیل واحدهای پولی نبود، به علاوه تاجر خریدار می توانست پول های جهان رو را با خود به مبدأ تجارت ببرد و در آنجا به صورت مستقیم و رودر رو کالای مورد نظر خود را خریداری نموده و به صورت مستقیم، پول را به فروشنده تحویل دهد، سپس، کالای خریداری شده را به مقصد برده و در آنجا با قیمت بیشتری به فروش برساند. تاجر فروشنده نیز می توانست به راحتی کالای در دست خود را به مقصد برساند و به صورت رودر رو و مستقیم، آن را به فروش برساند و پول را به صورت نقدی، دریافت نماید و به منزل خود بازگردد. پس از شکل گرفتن دولت های مدرن، هر دولتی برای اعمال حکمرانی اقتصادی در چارچوب مرزهای خود، سکه مخصوص به خود را ضرب نمود و از رواج سایر سکه ها در کشور جلوگیری کرد. به علاوه، دولت های مدرن با شکل دادن به مرزها و تأسیس گمرک ها، موانعی را بر سر ورود و خروج آزادانه انسان ها، پول و کالا گذاشتند که این موانع، منجر به آن شد که دیگر امکان انجام تجارت به صورت سابق و معاملات خرید و فروش رودر رو و مستقیم میان تجار، از بین برود. در عصر مدرن، تنها انجام تجارت از راه دور امکان پذیر بود به گونه ای که تاجر خریدار و فروشنده، قادر نبودند در یک جلسه و با ملاحظه پول، کالا، تحویل دادن و گرفتن پول و کالا، معامله خود را به انجام برسانند.

کشورها، پول ملی اعتباری آن‌ها را تحویل می‌داد، بانک‌های مرکزی موظف بودند تا به وی دلار تحویل دهند. حال، برای آن‌که پول ملی کشورها بتواند از دلار مستقل شود، باید اشیاء دیگری را به عنوان ضمانت اولیه و پشتوانه پول ملی خود، معرفی نماید تا دیگر پول‌های ملی محافظ، پشتیبان و ارزش دهنده دلار در نظام بین‌المللی نباشند و هزینه‌های تضمین دلار بر عهده بانک‌های مرکزی کشورها نیفتد.

زیرساخت‌های لازم برای جهان‌روا کردن پول‌های ملی راهکار اصلی برهم خوردن نظم ارزی جهانی بین‌المللی دلاری، جهان‌روا نمودن پول‌های ملی است. هم‌اکنون پول ملی هر کشوری برای افراد داخل آن کشور، امکان انجام مبادله، دریافت اعتبار و انجام سرمایه‌گذاری مالی را فراهم می‌نماید. اگر بتوان کاری کرد که پول‌های ملی برای افراد خارج از کشور نیز امکان انجام مبادلات، دریافت اعتبار و انجام سرمایه‌گذاری را فراهم نماید، پول‌های ملی، فراملی و جهان‌روا می‌شوند و به این ترتیب، انحصار دلار در نظام ارزی بین‌المللی و ابرقدرتی نا به حق آمریکا در عرصه اقتصادی پایان می‌یابد. حال به صورت مختصر، به ارکان چنین تحول عظیمی اشاره می‌کنیم:

الف- امکان تملک پول‌های ملی الکترونیک یا دیجیتال مورد تأیید بانک مرکزی توسط خارجیان بدون نیاز به شبکه بانکی

یکی از ارکان جهان‌روا شدن پول‌های ملی، ایجاد زیرساخت در اختیار داشتن پول‌های الکترونیک و دیجیتال مستقل از شبکه بانکی بین‌المللی برای افراد و شخصیت‌های حقیقی و حقوقی خارجی است. در حال حاضر، بانک‌های مرکزی پول‌های کاغذی

همه پول‌های ملی به عنوان ضمانت اولیه دلار عمل می‌کردند. قبل از توافق برتن و وودز، ضمانت اولیه پول‌های ملی اعتباری در تمام کشورها، سکه‌های طلا و نقره ضرب شده توسط دولت‌هایشان بودند؛ یعنی بانک‌های مرکزی موظف بودند تا به هر کسی که پول‌های ملی اعتباری را به آن‌ها تحویل می‌دهد، سکه‌های طلا و نقره تحویل دهند، اما پس از پیمان برتن و وودز، ضمانت اولیه همه پول‌های ملی تبدیل به دلار شد؛ یعنی هر کسی که به بانک‌های مرکزی

در حال حاضر، هر کشوری محصولات خود را در برابر دلار به دیگران می‌فروشد. اگر کشورها حاضر شوند، محصولات خود را در برابر پول ملی شان به دیگران بفروشند، یکی از ارکان جهان را شدن پول‌های ملی فراهم می‌شود. همچنین، اگر بانک‌های مرکزی بتوانند در کنار آمدگی انجام ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی، مجموعه‌ای از کالاها و خدمات داخلی بخش خصوصی آماده به صادرات (به صورت جزئی یا کلی) را برای افراد خارجی فراهم نمایند و قیمت آن‌ها را بر اساس پول ملی شان، تثبیت نمایند و امنیت تحویل گرفتن و تحویل دادن این کالاها را (همانند مکانیزم بانکی ال سی) برای خریدار و فروشنده برقرار نمایند، این کالاها و خدمات نیز به کمک ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی می‌آید و فرآیند جهان‌روا شدن آن را تسریع می‌بخشد.

د- اعلام لیست کالاها و خدمات مورد نیاز و مقدار مورد نیاز و قیمت‌های خرید پیشنهادی بر اساس پول ملی

بانک‌های مرکزی باید سامانه و درگاهی داشته باشند تا علاوه بر آن که محصولات آماده به ارسال به سوی دارندگان خارجی پول ملی را اعلام می‌نماید، محصولات آماده دریافت را بر اساس مقدار و قیمت بر اساس پول ملی را نیز مشخص کنند. به این ترتیب، یکی از راهکارهای به دست آوردن پول ملی کشورهای مختلف، انجام صادرات به آن کشورها است.

ه- ایجاد بازار مبادله پول‌های ملی مورد تأیید بانک‌های مرکزی

در نظام پیشنهادی ما، پول‌های ملی متعلق به افراد خارجی، دارای تأییدیه بانک مرکزی است و آن‌ها

بدون نام منتشر می‌کنند و شبکه بانکی، این پول‌ها را به پول الکترونیکی و با نام تبدیل می‌نماید. امکان تحریم شبکه بانکی توسط ایالات متحده آمریکا، اقتضاء می‌کند تا جهان‌روا نمودن پول‌های ملی، مستقل از شبکه بانکی دنبال شود. از این رو باید بانک‌های مرکزی با تکیه بر شبکه موبایل بانک یا اینترنت بانک، همانند بانک‌های تجاری برای هر شخصیت حقیقی و حقوقی، یک حساب مستقیم در بانک مرکزی افتتاح نمایند و از ابتدا پول را به صورت الکترونیکی و با نام افراد، به وجود آورند و به این ترتیب، امکان نقل و انتقال قطعی یا مشروط پول‌های الکترونیکی را برای افراد خارج از کشور مستقل از شبکه بانکی و به صورت مستقیم در بانک مرکزی خود فراهم نمایند.

ب- امکان اعمال ضمانت اولیه و ثانویه توسط مالکان خارجی پول ملی

صاحبان داخلی پول‌های ملی، می‌توانند با مراجعه به بانک مرکزی و دولت، تقاضای اعمال ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی را داشته باشند و به این ترتیب، پول برای همه فعالان اقتصادی داخلی ارزشمند می‌شود. اگر صاحبان خارجی پول ملی نیز بتوانند تقاضای اعمال ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی را داشته باشند و بانک مرکزی ترتیبی برای دریافت مبالغ و اشیاء ضمانت اولیه و ثانویه را داشته باشد، پول‌های ملی برای افراد خارجی نیز ارزشمند می‌شود و به مرور، به ارز جهان‌روا تبدیل می‌شود.

ج- اعلام لیست کالاها و خدمات بخش خصوصی قابل دسترسی به دارندگان پول ملی با قیمت‌های تثبیت شده

می‌توانند به راحتی صاحب سایر پول‌های ملی شوند و با تملک پول ملی کشور مبدأ به مجموعه کالاها و خدمات قابل دسترسی برای خارجی‌ها که توسط بانک مرکزی آن کشور فراهم شده است- دسترسی یابند. شایان ذکر است که قیمت گذاری پول‌های ملی در بازار مبادله پول‌های ملی بر اساس قیمت صادراتی

می‌توانند، مستقیماً توسط بانک مرکزی پول‌های خود را به تملک سایر افراد خارجی یا داخلی در آورند. از این رو، مبادله یک پول ملی با پول ملی کشور دیگر باید با تأیید بانک مرکزی دو کشور انجام شود. اگر بازار مبادلات پول‌های ملی مورد تأیید بانک‌های مرکزی شکل پذیرد، افراد دارای پول‌های ملی مختلف،

ضمانت اولیه پول‌های ملی قرار دهند، دیگر دلار به‌عنوان ضمانت اولیه پول‌های ملی نخواهد بود.

ط- تعیین درست ضمانت‌های ثانویه مقوم ارزش پول ملی
دولت‌ها باید علاوه بر ضمانت اولیه، اشیای دولتی دیگری را نیز آماده نمایند که به متقاضیان اجرای ضمانت پول ملی تحویل دهند. هر قدر تعدد و اهمیت اشیائی که به‌عنوان ضمانت ثانویه تعیین می‌شود، بیشتر باشد، ثبات ارزش پول ملی، بیشتر خواهد بود. از این رو، دولت‌ها باید امکان اعمال ضمانت ثانویه پول ملی را برای افراد خارج از کشور نیز همانند افراد داخلی فراهم نمایند تا ارزش پول ملی برای افراد خارج از کشور هم ثبات بیشتری یابد.

ی- تثبیت قیمت محصولات صادراتی در کنار تثبیت ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی

ثبات ارزش یک پول ملی در داخل کشور در گرو تثبیت ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی است. به‌علاوه، برای صاحبان خارجی پول ملی - که توان درخواست خرید از کشور را داشته باشند - تثبیت قیمت کالاهای صادراتی بر اساس پول ملی در کنار تثبیت مقدار ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی، موجب ثبات ارزش پول ملی در بازارهای بین‌المللی مبادله پول‌های ملی خواهد شد. از این رو، کشورها باید بتوانند برای تثبیت ارزش پول ملی نزد خارجی‌ان، علاوه بر تثبیت ضمانت اولیه و ثانویه پول ملی، قیمت محصولات صادراتی بخش خصوصی - که بر اساس پول ملی عرضه می‌شود - و بانک ملی، امنیت صادرات آن را برای صاحبان پول ملی خارجی تضمین می‌کند، تثبیت نمایند.

کالاهای شاخص، توسط فعالان تجاری مشخص می‌شود. البته بانک‌های مرکزی نیز به‌عنوان حافظ ارزش پول ملی، می‌توانند در این بازارها ورود نمایند و عرضه و تقاضای مازاد پول ملی‌شان و سایر ارزها را پوشش دهند.

و- تفاهم‌نامه‌های گمرکی، حمل‌ونقلی، مالی و پولی بین‌المللی برای رسمیت بخشیدن به تجارت بر اساس پول‌های ملی

اگر کشورهای مختلف دنیا انجام تجارت با پول‌های ملی سایر کشورها را قبول کنند، به آن رسمیت ببخشند و زیرساخت‌های گمرکی، حمل‌ونقلی، بازرسی، حقوقی، قضایی و مالی آن را همانند زیرساخت‌های نظام ارزی - تجاری دلاری برقرار نمایند، می‌توان با پول‌های ملی به انجام تجارت بین‌المللی پرداخت.

ز- ایجاد امکان سرمایه‌گذاری و دریافت اعتبار با پول‌های ملی

کشورهای مختلف جهان برای جهان‌روا شدن پول ملی‌شان باید برای افراد خارجی دارای پول ملی همانند شهروندان خود، امکان دریافت اعتبار و انجام سرمایه‌گذاری با پول ملی در اختیارشان را فراهم نمایند.

ح- تغییر ضمانت اولیه پول‌های ملی از دلار به سایر اشیاء

اگر بانک‌های مرکزی به جای آن‌که خود را متعهد به تحویل مقدار مشخصی از دلار به ازای هر واحد از پول ملی‌شان بدانند، شیء ارزشمند دیگری را که در اختیار دولت است، همانند مقدار مشخصی از یکی از غلات، فلزات، مشتقات نفتی یا انرژی را به‌عنوان